

følges samme Fremgangsmaade i begge Ting med Hensyn til Andragenders Behandling; er Ændringsforslaget Nr. 2, Tilføjeisen til § 23, formuleret i Overensstemmelse med de tilsvarende Bestemmelser i Folketingets Forretningsordens § 27. Kun er „Adresser“ udeladt, da disse Henvendelser allerede omtales i Landstingets Forretningsordens § 23, sidste Stykke.

Jeg tillader mig hermed at anbefale Forslaget til velvillig Behandling af det høje Ting.

Madsen-Mygdal: Jeg tror ikke, den ærede Forslagsstiller (Johnsen) har Ret til at sige, at Grundlovens § 64 indeholder en bestemt Forudsætning — saaledes udtrykte det ærede Medlem sig — om, at Landstinget behandler de Andragender, der blive indgivne til Tinget. Men jeg erkender, at Grundlovens § 64 maa læses saaledes, at Landstinget kan fatte Beslutning om de Andragender, der komme til det, og kan henvise dem til Ministeren, men det kan ogsaa lade være. Nu skal jeg gøre opmærksom paa, at disse to Paragraffer, §§ 63 og 64, ere gamle; de staa ikke blot i Grundloven af 28. Juli 1866, men saa vidt mig bekendt staa de ogsaa i Grundloven af 5. Juni 1849, og have altsaa været gældende i 56 Aar. At de ikke ere blævne benyttede paa anden Maade, end det hidtil er sket, synes at vidne om, at der ikke er nogen særlig Trang til et saadant Forslag som det, det ærede Medlem stiller. Det synes, at Erfaringerne have godtgjort, at der ikke har været nogen særlig Trang, thi ellers vilde jo Landstinget have benyttet sig af Grundlovens § 64 for længe siden. Ikke heller er det mig bekendt, at der foreligger nogen saadan Trang i dette Øjeblik. Jeg kan ikke skønne, at der i nogen Henseende er nogen Trang til et saadant Forslag. Fra den Side set er der saaledes ikke nogen Grund til at anbefale Sagen eller stemme for det foreliggende Forslag. Men paa den anden Side skal jeg, som jeg allerede har sagt, erkende, at naar Fler-tallet af det høje Ting ønsker det og finder det rigtigt at benytte den Ret, som Tinget ganske vist har efter Grundlovens §§ 63 og 64, kan jeg og mine Meningsfæller ikke modsætte os det, og vi agte heller ikke at modsætte os det. Vi agte altsaa ikke at stemme for dette Forslag til Beslutning, men ville heller ikke stemme derimod. Det er mine Meningsfællers og min Stilling til det foreliggende Forslag.

Forslagsstilleren (Johnsen): Jeg kan for saa vidt takke det ærede Medlem, der nu satte sig (Madsen-Mygdal), for hans Udtalelser, som han ikke vil modsætte sig det fremsatte Forslag og han tillige erkender, at Bestemmelserne i Grundlovens § 64 afgiver Hjælp til, at dette Ting kan nedsætte et Udvalg, saaledes som foreslaaet. Om hvorvidt der er Trang til et saadant Udvalg, kan altid til en vis Grad være en Skønssag, og at der ikke hidtil har været følt nogen stærk Trang dertil her i Tinget, viser jo det Faktum, at et saadant Udvalg ikke har været nedsat. Men dette kan dog ikke vedblivende være afgørende, og der bør vel ogsaa her tages noget Hensyn til Opfattelser uden for dette Ting, og der har jeg hørt adskillig Forundring over, at der ikke her i Tinget finder en lignende Behandling Sted af Andragender som i Folketinget, af hvilken Grund man ofte har ansat det frugtesløst og forgæves at henvende sig til Landstinget gennem Andragende. Anledning til at nedsætte et saadant Udvalg tror jeg der fuldt ud er til Stede, og det uanset, at man ikke hidtil har haft et slikt Udvalg her i Tinget.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Jeg vil blot bemærke, at overfor den Fremgangsmaade, som har været brugt hidtil, vil man ikke med Rette kunne sige, at det er frugtesløst at komme til Landstinget med Andragender, thi Landstinget kan jo tage alt det Hensyn, det vil, til de Andragender, der ligge paa dets Bord. En Række Andragender blive jo ogsaa henviste til Finansudvalget og mange andre Andragender til forskellige Udvalg, som befatte sig med en eller anden Sag, og ville der kunne komme under Drøftelse. Vi have saaledes for Øjeblikket et Udvalg for en Sag, som jeg har den Ære at have med at gøre, nemlig Lovforslaget om Saltvandsfiskeri. En Masse Andragender, som have ligget paa Tingets Bord, ere henviste til dette Udvalg og behandles der. De Andragender, som ikke saaledes blive henviste til særlige Udvalg, have Landstingets Medlemmer jo Lejlighed til at gøre sig bekendte med, og de ville ogsaa kunne udøve Indflydelse paa Behandlingen af de Sager, Andragenderne omhandle, saa heller ikke af den Grund skønner jeg, det er